

Yorgundu Dayım

– Ahmet Yüksel · 03 Kasım 2012

Sırtını dayamıştı üç dört yüz yıllık ceviz ağacının gövdesine sırtım biraz dinlensin ağırlarım geçsin diye.

Ceviz ağacının güneşin batmasına yakın koyu gölgesinde yavaş, yavaş dayım gözlerini kapadı. Ve cevizin gölgesinde derin bir uykuya daldı. Ne tatlı rüyalar ya da ne korkunç rüyalar görüyordu kim bilir o kısacak yorgunluk uykusunda.

Ama ben onun güzel bir rüya göreceğini hiç sanmıyordum, çünkü o dayım savaş görmüştü Yemen ellerinde kalmıştı tamı tamına yedi koca yıl serüvenlerle savaşlarla geçen.

Yarım saat geçmemişti ki Yemen gazisi dayım bulunduğu yerden, esneyerek uyandı. Başladı bizlere yine, Yemen'den kendi anılarının bir bölümünü anlatmaya. Anlattıkları acıydı elem doluydu onun bizlere her anlattığı her hatırası her anısı.

Bir anda belini dayadığı ceviz ağacın dibinden geçip giden içinde su olan arığın dayandığı koca mandalın taş duvarları çöküverdi arığın üzerine doğru.

Duvardaki taşlar yerlere dökülmüştü neyse ki o anda, duvardan dökülen taşlar hiç kimseye zarar vermemişti. Dayım o anda hiç kımıldamadı, hiçbir hareket göstermeden şöyle bize doğru bir baktı olsun dedi yeniden yaparız taş duvar değil mi şunun olup olacağı dedi ve ekledi.

-Sonra devam etti.

-Ben neler gördüm neler çocuklar ne badireler atlattım çöllerde, ne savaşlar gördüm bir bilerseniz dedi ve bunlardan birini başladı bizlere anlatmaya. Ve bir gün esir düştüm zindanlarda yattım onun için alıştım dedi ben korkuya dedi ve dedi ki.

Korku benim arkadaşımıdır, korku benim sigaram tütünüme aşım ekmeğimdir dedi bizlere.

Yemen gazisi İsmail dayım, başından Yemen çöllerinde geçenleri bizlere orada anlatmadan önce.

Ve sonra başladı Sana yolculuğunu anlatmaya.

-Şöyle anlatıyordu bizlere o günkü anlattığı anısını.

-Yemen 'in baş şehri olan Sana şehrine doğru giderken, çölleri geçtik ve nihayet dar bir yoldaydık. Gittiğimiz yollarda geçilmesi güç çölleri geçmiştik. Ve nihayet dik sarp dağların arasındaki daracık vadilerden kıvrıla, kıvrıla giden yoldan Sana' ya doğru gidiyorduk diye başladı anlatmaya.

Asker uzun çöl yürüyüşünden sonra yorgundu ve hepsi oldukça susuzdu. Günler aylar sonra gittiğimiz bu yolda bulabilmiştik suyu, bu daracık vadiden akıp en derenin kenarındaki bir yerde atlarımızdan indik ve dereden suyumuzu içmeye yorgun atlarımızı dinlendirmeye sulamaya ve mataralarımızı doldurmaya başladık.

Su içtiğimiz derenin etrafında oldukça dik yamaçlar çıkılması güç yalçın kayalar vardı. İşte ne olduysa bu kayalıklarda oldu olanlar dedi sonra devam etti.

Bizler günler sonra geldiğimiz dereden, su içerken bir taraftan atlarımız da sulanıyordu.

Kayalıkların neresinden geldiği belli olmayan yerlerden birden üzerlerimize doğru kurşunlar yağmaya başladı.

Üzerlerine bindiğimiz dinlendirmeye sulamaya çalıştığımız atlar, ürküp kaçmıştı elimizden. Bizler can

derdiyle hemen kendimizi oralarda bulabildiğimiz siperlere attık.

Ve çatışmaya başladık ama pek çoğumuzun buradaki ilk tuzaktan ölmesi sonucu derenin suyu çoktan kızıla boyanmıştı bile diyerek anlatıyordu dayım.

-Sonra dedi.

Sonra olanlar oldu, atlar elimizden kaçtı bizler oradaki kayalıklar arasında sıkıştık kaldık. Atların üzerinde olan mühimmatlarımız sonra yiyeceklerimiz ne varsa hepsi gitmişti. Kurşunlarımız azalmış çaresiz bir durumdaydık.

Kimimiz atlarını yakaladı, kendini kurtardı. Kimimiz kayaların arkalarında saklanıp çatışmanın bitmesini beklemişti.

Ben ve yanımda iki arkadaşım ise yaralı olarak, orada bizlere ateş açan Araplara esir düşmüştük ve sonra kayalıklardan hiç görünmeyen bir yerde üç dört ay zindanda esir tutulmuştum dedi. Ve geri kalanını anlatmaya devam etti.

Bilseniz neler çektik o zindanda üç ay sanki bize üç yıl gibi geldi. Sonra bizleri oradan kuş yuvası gibi bir yerdeki ceza evlerine götürdüler. Tam iki yılımız o ceza evinde geçti.

-dedi devam etti.

Oysa o anda gittiğimiz yer olan Sana' da çoktan süregelen savaşlar vardı. Ve askerlerimiz düşmanlarla ve sonra onların işbirlikçisi olan Arap askerleriyle savaşıyorlardı dedi devam etti. Ben ve benim yanımdaki iki arkadaşım ise daha savaşmadan zindanlarda ceza evlerinde sürünüyorduk. Dedi sonunu şöyle anlattığını hatırlıyorum şimdi.

Üç yıl boşa geçmişti, üç yıl sonra nedense ceza evinden bizi alıp askerlerimizin olduğu yere götürdüler, buralarda dam dört yıl kaldık ve düşmanlarımızla ve de sonra düşmanlarımızın yanında yer alan Arap askerleriyle savaştık.

Ama her gün her ay bir başka serüvenleri yaşadık dedi.

Dedi de, Yemen gazisi dayım bu yaşadığı serüvenleri daha sonra anlatacağını söyleyerek o gününü bu anlattığı serüvenle bitirdi.